

25 Ιανουαρίου, 1989

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

JMC POLYTRADE, ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗ ΤΗΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ Μ. ΙΕΡΩΝΥΜΙΔΗ

Αιτητή,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΔΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ.407/85).

Εταιρείες — Όνομα — Ο Περί Εταιρειών Νόμος Κεφ. 113, άρθρο 18 -
"Ανεπιθύμητο" όνομα — Πού πρέπει να βασίζεται η σχετική
κρίση.

Εταιρείες — Ο Περί Εταιρειών Νόμος, Κεφ. 113, άρθρο 18 — Η 5
διακριτική εξουσία του Εφόρου (στον οποίον εκχωρήθηκε με την
Κ.Δ.Π. 7/76 της 10.1.76)

Εταιρείες — Όνομα — Σύγχυση με όνομα ήδη εγγεγραμμένο — 10
Εμπορική επωνυμία "J.M.C. Polytrade" — Εγγραφή εταιρείας με
το όνομα "Polytrade Ltd." — Τα γράμματα "J.M.C." κρίνονται
αρκετά για την αποτροπή οποιασδήποτε συγχύσεως — Οι δύο
πραγματικές περιπτώσεις συγχύσεως, τις οποίες ο αιτών έχει
επικαλεσθεί, πρέπει να εκληφθούν ως μεμονωμένα 15
παραδείγματα.

Τα γεγονότα της υποθέσεως αυτής προκύπτουν από τα πιο πάνω
περιληπτικά σημειώματα. Το Δικαστήριο, αφού αναφέρθηκε στη
νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου και υιοθέτησε απόσπασμα από 20
τον Halsbury's Laws of England, τρίτη έκδοση, τόμος 38, σελ. 624,
παρ.1025, κατέληξε στο συμπέρασμα πως στη συγκεκριμένη περίπτωση
δε μπορούσε να υπάρξει σύγχυση και γι' αυτό απέρριψε την Αίτηση
Ακυρώσεως. Το Δικαστήριο παρατήρησε ταυτόχρονα ότι η εγγραφή

του ονόματος της εταιρείας δεν αποκλείει αγωγή για Passing off, αν υφίστανται βέβαια οι προϋποθέσεις του αστικού αδικήματος.

5 Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται, αλλά χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10 *Fashion House v. The Republic* (1973) 3 C.L.R. 231,

Merck v. The Republic (1972) 3 C.L.R. 548.

Προσφυγή.

15 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να εγγράψει και/ή δεχθεί την εγγραφή της εταιρείας Polytrade Ltd.

20 Π. Πολυβίου, για τον Αιτητή.

Στ. Ιωαννίδου (κα.) Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β' για τους Καθ' ων η αίτηση.

25 *Cur adv. vult.*

30 ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ: Εξέδωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής, που εμπορεύεται με την εμπορική επωνυμία J.M.C.Polytrade, που γράφτηκε στο όνομά του στο Γραφείο του Έφορου Εταιρειών, με Αρ. 5002Α την 31.12.82 (βλ. ερυθρό 1 τεκμήριο Α) σύμφωνα με τον περί Ομορρύθμων και Ετερορρύθμων Εταιρειών και Εμπορικών Επωνυμιών Νόμο, Κεφ. 116, εξαιτείται παρά του Δικαστηρίου τις ακόλουθες θεραπείες:

35 (α) Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η απόφαση και/ή πράξη του Καθ' ου η αίτηση 2, όπως εγγράψει και/ή δεχθεί την εγγραφή της εταιρείας Polytrade Ltd είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε αποτελέσματος.

40 (β) Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η απόρριψη της ένστασης του αιτητή που κοινοποιήθηκε με επιστολή του Καθ' ου η αίτηση 2, ημερ. 28.1.85 (ερυθρό 7, τεκμή-

ριο Α) είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε αποτελέσματος.

Η προσφυγή βασιίζεται επί των ακολούθων νομικών σημείων: 5

"(α) Η απόφαση και/ή πράξη των καθ' ων η αίτηση ελήφθη κατά παράβαση του Περί Εταιρειών Νόμου Κεφ. 113 και των Σχετικών Κανονισμών. 10

(β) Ελήφθη κατά παράβαση της αρχής της ισότητας.

(γ) Η απόφαση είναι άνευ οιασδήποτε αιτιολογίας, ελήφθη με πλάνη περί τα πράγματα. 15

(δ) Οι καθ' ων η αίτησις δεν ήσκησαν την σχετική των εξουσία σύμφωνα με τον Νόμο και το Σύνταγμα αλλά ήσκησαν ταύτην κατά τρόπον ισοδυναμούντα με κατάχρησιν εξουσίας και/ή ήσκησαν κακήν τη διακριτικήν των ευχέρειαν και/ή ενεφυλοχώρησαν στην απόφαση και/ή πράξιν των πλάνη περί τα πράγματα. 20

(ε) Η απόρριψις της ενστάσεως δεν είναι δεόντως ητιολογημένη. 25

(στ) Η προσβαλλομένη πράξις και/ή απόφασις αντίκειται προς τις αρχές της χρηστής Διοίκησης και δεν εξεδόθη κατ' αγαθήν κρίσιν η οποία πρέπει να διέπει γενικώς τα Διοικητικά όργανα κατά την άσκησιν των αρμοδιοτήτων των είτε εις το πλαίσιον του πνεύματος επιεικείας το οποίο διέπει την εύνομον τάξιν." 30

Με την ένστασή τους οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίζονται πως η προσβαλλόμενη πράξις και/ή απόφαση, λήφθηκε ορθά και νόμιμα, σύμφωνα με τις Διατάξεις του Συντάγματος και των σχετικών Νόμων, μετά από δέουσα έρευνα και ενάσκηση της διακριτικής εξουσίας από πλευράς του Καθ' ου η αίτηση 2 και αφού λήφθηκαν δεόντως υπόψη όλα τα γεγονότα, στοιχεία και περιστατικά της υπόθεσης. Είναι επίσης ο ισχυρισμός τους πως η προσβαλλόμενη πράξις και/ή απόφαση είναι πλήρως και δεόντως αιτιολογημένη και δεν λήφθηκε καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξου- 40

σίας.

Τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης έχουν ως ακολούθως:

5

Την 31 Δεκεμβρίου 1982, γράφτηκε, όπως έχει αναφερθεί πιο πάνω, στο όνομα του αιτητή, η εμπορική επωνυμία J.M.C. Polytrade. Στις 29 Μαρτίου 1984, ζητήθηκε η έγκριση του ονόματος Polydrate Ltd ή ενός άλλου ονόματος για εταιρεία περιορισμένης ευθύνης που επρόκειτο να γραφτεί σύμφωνα με τον Περί Εταιρειών Νόμο, Κεφ. 113 (Βλ.ερ.2, τεκμ. Α). Στις 2 Απριλίου 1984 έγινε η σχετική έρευνα στο Γραφείο του Εφόρου Εταιρειών (βλ.ερ.3, τεκμ.Α) και στις 5 Απριλίου 1984, κοινοποιήθηκε στους ενδιαφερομένους η αποδοχή του ονόματος "Polydrate Ltd." (βλ. ερ.4, τεκμ. Α). Η εταιρεία "Polydrate Ltd." γράφτηκε στις 20 Ιουνίου 1984. (Βλ. ερ.5, τεκμ.Α). Στις 23 Ιανουαρίου 1985, ο αιτητής, με επιστολή του δικηγόρου του προς τον Έφορο Εταιρειών, έφερε ένσταση στην εγγραφή της εταιρείας "Polydrate Ltd." για τον λόγο ότι το όνομα της, λόγω ομοιότητας, δημιουργεί σύγχυση, δεδομένου πως τόσο ο αιτητής όσο και η εταιρεία "Polytrade Ltd." ασχολούνται με το εμπόριο. Γι' αυτό ζήτησε την ανάκληση της απόφασης του καθ' ου η αίτηση 2 και/ή την αλλαγή του ονόματος της εταιρείας, σύμφωνα με το άρθρο 19 του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ. 113.(βλ.ερ.6,τεκμ.Α). Για τη σύγχυση στην οποία αναφέρεται ο δικηγόρος του αιτητή αναφέρθηκαν δύο περιπτώσεις, όπως είναι η περίπτωση αποστολής στον αιτητή τηλεγραφήματος/τέλεξ που απευθυνόταν στην "Polytrade Ltd" (βλ.τεκμ. Χ.Ι.1 της ένορκης δήλωσης του αιτητή, ημερ. 24.3.86), και η αποστολή εμπορευμάτων της "Polytrade Ltd" στον αιτητή.

35

Στις 28 Ιανουαρίου 1985, ο Έφορος Εταιρειών απάντησε στο δικηγόρο του αιτητή ότι το όνομα Polytrade Ltd δεν θεωρείται ανεπιθύμητο, σύμφωνα με το άρθρο 18 του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ. 113 (βλ. ερ.8 τεκμ. Α). Σαν αποτέλεσμα της απάντησης αυτής καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

40

Εξέτασα με προσοχή τις εισηγήσεις του δικηγόρου του

αιτητή και κατέληξα στο συμπέρασμα πως αυτές δεν ευσταθούν.

Η διακριτική ευχέρεια του Καθ' ου η αίτηση 2 που μεταβιβάστηκε ή ξεχωρίστηκε σ' αυτόν από το Υπουργικό Συμβούλιο (βλ.Κ.Δ.Π.7/76, Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 1248, της 10.1.76) και που αφορά την απαγόρευση εγγραφής ονόματος εταιρείας που θεωρείται απ' αυτόν ανεπιθύμητη, είναι αδέσμευτη (βλ.άρθρο 18 του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ. 113) και δίδει στον Έφορο το δικαίωμα άρνησης οποιουδήποτε ονόματος. Κατά τη γνώμη μου η κρίση περί του ανεπιθύμητου, όπως εξάλλου είναι και η επικρατούσα πρακτική, θα πρέπει να αφορά, εκτός των άλλων το θέμα της ομοιότητας ή του παραπλανητικού χαρακτήρα του ονόματος της προτεινομένης εταιρείας συγκρινόμενου με άλλα ονόματα εγγεγραμμένων εταιρειών και την ανάγκη προστασίας του κοινού, ιδίως εμπορευομένων, από πιθανές συγχύσεις. Παρόμοια τακτική ακολουθείται και στην Αγγλία. Ακόμα εκεί ο Έφορος δεν έχει καθήκον να ερευνήσει τον κατάλογο των Εμπορικών Επωνυμιών. (Βλ. Gower's Principles of Modern Company Law, σελ. 302 επόμενα).

Στην προκειμένη περίπτωση είναι γεγονός, πως στο ερυθρό 3 του τεκμηρίου Α, που είναι η σχετική έρευνα που έγινε από τον καθ' ου η αίτηση 2, δεν καταγράφεται το όνομα J.M.C. Polytrade. Όμως η ύπαρξη αυτής της εμπορικής επωνυμίας περιήλθε στη γνώση του καθ' ου η αίτηση 2 στις 23 Ιανουαρίου 1985 και όταν ο αιτητής, μέσω του δικηγόρου του έκαμε ένσταση (Βλ. ερ.6, τεκμ. Α).

Ο καθ' ου η αίτηση 2 εξέτασε εκ νέου την υπόθεση και εν όψει των νέων στοιχείων που υποβλήθηκαν με την ένσταση του αιτητή, εξάσκησε και πάλι τη διακριτική του ευχέρεια και με νέα διοικητική πράξη, στην οποία ενσωματώθηκε η προηγούμενη, κατέληξε στο συμπέρασμα πως το όνομα "Polytrade Ltd" δεν θεωρείται ανεπιθύμητο, σύμφωνα με το άρθρο 18 του Περί Εταιρειών Νόμου Κεφ. 113 (Βλ.ερ. 7, τεκμ. Α).

Καταλήγοντας στο πιο πάνω συμπέρασμα, έχω τη γνώμη πως το μόνο θέμα που εγείρεται στην παρούσα

υπόθεση, είναι αν και κατά πόσον ο καθ' ου η αίτηση 2 άσκησε ορθά τη διακριτική του εξουσία ή ενέργησε καθ' υπέρβαση των άκρων ορίων αυτής.

5 Στην υπόθεση *Fashion House v. The Republic* (1973) 3 C.L.R. 231, που αφορούσε εγγραφή παρομοίων εμπορικών επωνυμιών, το Ανώτατο Δικαστήριο αναφέρθηκε στο Halsbury's Laws of England, 3η έκδοση, τόμος 38, σελ. 624, παρ. 1025, όπου αναφέρονται τα ακόλουθα :

10

"Where the name under which the plaintiff trades is a descriptive one (a), the court is always reluctant to interfere, even where the defendant has taken a name very closely resembling that of the plaintiff."

15

Επίσης αναφέρθηκε στη σελ. 611, παρ. 1013 του ίδιου συγγράμματος, όπου αναφέρονται τα ακόλουθα:

20 "Where a trader adopts a trading name including descriptive word or words in common use, the court will not readily assume that the use by another trader of the descriptive word or words as part of his trade name is likely to cause confusion and will easily accept small differences as adequate to avoid it."

25

Στην υπόθεση αυτή το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε πως οι εμπορικές επωνυμίες "Fashion House" και "Louis Fashion House " διέφεραν μεταξύ τους και στη σελ. 239 κατάληξε ως ακολούθως:

30

".....the question to be determined is whether the addition of the word 'Louis' and the use of the descriptive word 'fashion house' in the singular is sufficient to distinguish the applicant title from that of the interested party. No doubt, the distinctive word in the business name of the interested party is 'Louis' and that is a differentiation which should avert any confusion that might otherwise arise from the common use of ordinary descriptive words."

35

40 Για τους ίδιους λόγους και με τα ίδια κριτήρια, κρίνοντας την εμπορική επωνυμία του αιτητή, J.M.C. Polytrade,

με το όνομα της εταιρείας "Polytrade Ltd", καταλήγω αβίαστα στο συμπέρασμα πως τα διακριτικά ψηφία J.M.C. της εμπορικής επωνυμίας J.M.C. Polytrade είναι επαρκή για να αποτρέψουν οποιαδήποτε σύγχυση.

5

Καταλήγοντας στο συμπέρασμα τούτο, δεν παραγνώρισα το γεγονός πως σε δύο περιπτώσεις που αναφέρονται σε προγενέστερο στάδιο της απόφασης μου δημιουργήθηκε σύγχυση. Όμως τα παραδείγματα αυτά θα πρέπει να εκληφθούν σαν μεμονωμένα που επιδέχονται ρυθμίσεις και δεν μπορούν να γενικευθούν ή να θεωρηθούν πως δημιουργήσαν τις αναγκαίες προϋποθέσεις που τεκμηριώνουν το στοιχείο του "ανεπιθύμητου".

10

Για τους πιο πάνω λόγους καταλήγω στο συμπέρασμα πως ο καθ' ου η αίτηση 2, έχοντας υπόψη τα ως άνω αναφερόμενα κριτήρια, εκτίμησε τις πραγματικές καταστάσεις ενώπιόν του που συνιστούν τις νόμιμες προϋποθέσεις της έκδοσης της πιο πάνω αναφερόμενης νέας διοικητικής πράξης και μπορούσε εύλογα να καταλήξει στο συμπέρασμα να μη θεωρήσει την εγγραφή του ονόματος "Polytrade Ltd" ανεπιθύμητη. Ακόμα μπορεί να ειπωθεί πως ο Καθ' ου η αίτηση 2, εξασκώντας τη διακριτική του εξουσία, δεν υπερέβη τα άκρα όρια αυτής. Γι' αυτό το λόγο το Δικαστήριο δεν είναι νομολογιακά αποδεκτό να αντικαταστήσει τη δική του διακριτική ευχέρεια με αυτή του Καθ' ου η αίτηση 2 (Βλ. *Merck v. The Republic* (1972) 3 C.L.R. 548, στη σελ. 564 και τις υποθέσεις που αναφέρονται σε αυτή).

15

20

25

30

Καταλήγοντας, νομίζω πως είναι χρήσιμο να επαναλάβω υιοθετώντας την αναφορά που έκαμε ο τότε Δικαστής και τώρα Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου Α.Λοϊζου στην υπόθεση *Fashion House* (ανωτέρω) στη σελ. 240:

35

".....It should be stressed, however, that such registration does not preclude a person prejudiced by the adoption by others of the name from pursuing his claim in the appropriate Court normally founded on the tort of passing off, and seek redress, including an injunction restraining the use of such a name and claiming as against that person or persons or company, the removal of such

40

a name from the Register, in which proceedings one will have the opportunity of establishing by evidence anything that by law is cast upon him in order to secure the injunction sought."

5

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.